

N:o 31.

Af herr **Bergström** m. fl., *angående förhöjning af anslaget till statens skogsförsöksanstalt.*

Utvecklandet af skogsvården hör utan tvifvel till de viktigare hjälpmedlen för höjandet af landets ekonomiska bärkraft. Härutinnan måste vi dock gå egna vägar, då den erfarenhet, som i detta hänseende vunnits utomlands, i många fall icke kan tillämpas hos oss. Denna utveckling kan endast ske genom grundliga och systematiskt utförda undersökningar af våra skogars naturförhållanden. Ett sålunda ordnad undersöknings- eller forskningsarbete pågår sedan år 1902 i vårt land vid den af staten inrättade institution, som bär namnet statens skogsförsöksanstalt.

Nu har domänstyrelsen i samband med lönereglering af skogsstaten och de allmänna skogsläroverken samt med framhållande af otillräckligheten af det nuvarande anslaget till nämnda anstalt begärt ökning däri, på sätt följande stat för 1908 utvisar:

Arfvode till föreståndaren	4,000 kr. (nu 3,000 kr.)
» » botanisten	6,000 » (nu 3,000 »)
» » assistent	3,500 » (nu 2,500 »)
» » d:o	3,500 » (nu 2,500 »)
Till rese- och traktamentsersättning, aflöning åt tillfälliga biträden, handtlangning och expensmedel	15,000 kr. (nu 12,875 kr.)
	<hr/> Summa 32,000 kr.

Men i den Riksdagen nu förelagda statsverkspropositionen har för skogsförsäkringsanstalten upptagits allenast följande anslagsbelopp:

arfvode till föreståndaren	3,000	kr.
» » botanisten	4,500	»
» » assistent	3,000	»
» » d:o	3,000	»
Tillrese-ochtraktamentsersättning m. m.	15,000	»
	<u>Summa</u>	28,500 kr.

Arbetet vid skogsförsöksanstalten omfattar såväl rent forstliga som naturvetenskapliga (biologiska) frågor. Undersöknings- och försöksarbetena rörande de förra utföras af föreståndaren och beträffande de senare af botanisten. Ehuru anstalten ej formelt är uppdelad i två särskilda afdelningar, arbeta de nu nämnda tjänstemännen, en hvar inom sitt verksamhetsområde, fullt själfständigt och på eget ansvar. Deras aflöning torde därför böra närmast likställas. Och hvad aflöningens belopp beträffar synes, vid det förhållandet att såsom vilkor för löneförhöjningen blifvit uppställt, att tjänstemännen hädanefter skola, i enlighet med hvad för regerande stater och ämbetsverk stadgats, utslutande ägna sitt arbete åt anstalten, — hvilket hittills med nuvarande låga aflöning ej dem ålegat, — den af domänstyrelsen äskade förhöjningen i tjänstemännens arfvoden vara med billighet och rättvisa öfverensstämmande.

Visserligen har departementschefen anmärkt, att föreståndaren, som utom arfvodet åtnjuter jägmästarelön å stat, skulle, under förutsättning af Riksdagens bifall till skogsstatens lönereglering, komma att utan arfvodets höjande ändå uppbära en aflöning, motsvarande direktörens vid skogsinstitutet. Men härvid är att märka, att nämnda direktör, förutom sin kontanta aflöning, har fri bostad och vedbrand, hvilken förmån mer än uppväger den af domänstyrelsen föreslagna arfvodesförhöjningen för försöksanstaltens föreståndare.

Såväl hvad denne som botanisten beträffar måste gifvetvis med hänsyn till anstaltens uppgift ställas mycket höga anspråk på såväl kompetens som arbetskraft; och då hvad särskildt botanisten beträffar, som ej åtnjuter lön på stat och följaktligen saknar utsikt till ålders-tilllägg samt för sin existens är uteslutande hänvisad till det arfvode, som enligt honom meddeladt förordnande endast tillsvidare utgår, lärer det ej vara möjligt, i synnerhet som anstalten är förlagd till hufvudstaden med dess dyra lefnads- och bostadsförhållanden, att med mindre aflöningsbelopp, än domänstyrelsen föreslagit, nöjaktigt kunna uppehålla anstalten och att inom önskvärd tid vinna det med densamma afsedda bytydelsefulla syftet, hvars snara uppnående är

en viktig faktor vid sträfvandet att uppbringa våra skogar till deras fulla alstringskraft. Den ringa besparing, som genom det äskade anslagets nedprutning skulle tillskyndas statsverket, kan ej uppväga risken att det mål, hvartill vi med skogsförsöksanstalten vilja komma, försenas eller undanskjutes.

Beträffande assistenterna, som enligt statsverkspropositionen skulle erhålla arfvoden, som understiga de högst aflönade assistenternas inom den öfriga delen af skogsstaten, så uppstår härigenom den olägenheten att skogsförsöksanstalten ej, såsom dock borde vara fallet, kan påräkna bästa krafterna.

Slutligen har i statsverkspropositionen upptagits förhöjning af försöksanstaltens expensmedel med 2,125 kronor med tillämpning från och med år 1909, men då dessa medel redan under år 1907 visat sig otillräckliga och tjänstemännens verksamhet därigenom ej kunnat fullt utnyttjas, torde i enlighet med domänstyrelsens förslag förhöjningen bära inträda redan från och med innevarande år.

På grund af hvad vi nu anfört, hemställa vi vördsamt,

att Riksdagen behagade för sin del besluta, att anslagen till skogsförsöksanstalten skola utgå i öfverstämmelse med domänstyrelsens återopade förslag.

Stockholm i januari 1908.

Alb. Bergström.

J. S. F. Stephens.

C. G. Barthelsson.

Edward Kinberg.

I motionens syfte instämmer

F. C:son Wachtmeister.
